

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

Wiedeń, 6go grudnia. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXXIX. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 89. Rozporządzenie ministerstw, sprawiedliwości i handlu z 2go grudnia 1864, przez które na mocy najwyższego postanowienia z 28. listopada 1864 następuje jednostajne uregulowanie instytucji assessorów ze stanu handlowego w sądach handlowych i senatach handlowych trybunałów I. instancji.

Ważne dla królestw Czech, Galicji i Lodomerji z księstwami Oświęcimskiem i Zatorskiem i Wielkim księstwem Krakowskim, królestwa Lombardo-weneckiego i Dalnacyi, Areyksięstwa Austriackiego powyżej i poniżej Anizy, księstwa Szląska, Styryi, Karyntyi, Krainy, Salzburga i Bukowiny, markgrafstwa Morawii, książęcego Hrabstwa Tyrolu, krainy Vorarlbergu, książęcego hrabstwa Gorycji i Gradyski, markgrafstwa Istrii i miasta Tryestu z obwodem.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 29. listopada b. r. raczył najmiłosćwiej feldmarszałkowi porucznikowi Ludwikowi baronowi *Gablens* w uznaniu jego znakomitych i pożytecznych usług, jako dowódcy 6go korpusu armii nadać order żelaznej korony pierwszej klasy z dekoracyą wojenną.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 18. listopada b. r. raczył najmiłosćwiej wicekonsula w Maranhao Clemente José da Silva Nunes uwolnić łaskawie od jego urzędu, a kupca Manuela Joaquina d'Azevedo Magalhaes mianować niepłatnym wicekonsulem tamże, z prawem pobierania należności konsularnych według taryfy.

Odnosnie do §. 15. obwieszczenia z 8. listopada b. r. podaje się do powszechnej wiadomości, że wydawanie obligacyi długu państwa pożyczki subskrypcyjnej w sumie 25,000.000 rozpocznie się dnia 7. grudnia b. r.

Wiedeń, 6. grudnia 1864.

Z c. k. ministerstwa finansów.

Część nieurzędowa.

Lwów, 9. grudnia.

Na przedwczorajszem posiedzeniu *izby deputowanych Rady państwa* przedłożył minister finansów p. *Plener* projekt ustawy względem dalszego poboru podwyższonych podatków przez pierwsze półrocze 1865, i motywował nagłość ustawy tem, że utrzymanie uregulowanego budżetu wymaga dalszego poboru podwyższonych podatków, a wotowanie ustawy finansowej jest już niepodobne przed końcem roku finansowego. Na wniosek *Tascheka* odczytano ten projekt zaraz po raz pierwszy i przydzielono go wydziałowi finansowemu. Drugim przedmiotem porządku dziennego było pierwsze odczytanie projektu względem koncesyi na kolej siedmiogrodzką. Szef sekcyjny baron *Kalchberg* motywował ten projekt obszernie, poczem uchwaliła izba na wniosek *Oberta* poruczyć go osobnej komisji z 12 członków, których niezwłocznie wybrano. Dalej nastąpiło pierwsze odczytanie raportu komisji do kontrolowania długów państwa względem stanu długu publicznego z końcem kwietnia 1864. Przedmiot ten oddano na wniosek *Wintersteina* wydziałowi do rozpoznania rocznego raportu tej samej komisji. Dr. *Herbst* uzasadnił swój wniosek, ażeby przedłożone przez rząd powody i skutki cesarskiego rozporządzenia względem zaprowadzenia sądów zdobyczy morskich i ich procedury oddany został pod obradę jakiemu wydziałowi, i izba zgodziła się na jego propozycyę, ażeby sprawa ta przydzielona została wydziałowi zajmującemu się projektem opłat bezczkowych, sanitarnych i kontumacyjnych. W końcu odczytano jeszcze po raz pierwszy projekt ministerstwa finansów względem podwyższenia bonifikacyi podatkowej przy wywozie cukru, i przydzielono go na wniosek *Hassmanna* wydziałowi obradującemu nad projektem względem znizania podatku od wódki. Dzień przyszłego posiedzenia nie został naznaczony.

Spór względem egzekucyi związkowej w Holsztynie skończył się już — jak to przewidzieć było można — w sposób odpowiedni życzeniom głównych mocarstw niemieckich. Sejm związkowy przyjął na posiedzeniu swoim z 5. b. m. odnoszący się do tego wniosek austriacko-pruski, i skutkiem tej uchwały rozpuścił już rząd saski powołanych urlopników i wysłał do holsztyńskiego komisarza cywilnego Köneritza jako też do generała Hacke rozkaz względem ewakuacyi.

Ogłoszone na dniu 6. b. m. i rozesłane do wszystkich władz obwieszczenie naczelnego komendanta sprzymierzonej armii w Holsztynie powiada, że na mocy artykułu 3. traktatu pokoju przeszło tymczasowe posiadanie Holsztynu i Laueburga na Monarchów Prus i Austrii, którzy już rozpoczęli to posiadanie. Równocześnie skończyła się egzekucya związkowa i ustała prowadzona dotąd przy cywilnych komisarzy naczelnia administracya Księstw, a wojsko saskie i hanowerskie ustąpi z kraju, który oddał obsadzony będzie wyłącznie wojskami austriacko-pruskiemi. Obadwa rządy postanowiły naczelną administracyę trzech Księstw połączyć tymczasowo w ręku swoich dotychczasowych komisarzy cywilnych i tym sposobem utworzyć odpowiedni interesom Księstw stan prowizoryczny, o którego zakończenie starać się będą spiesznem rozstrzygnięciem przyszości Księstw z uwzględnieniem wszelkich uzasadnionych praw i pretensyi.

W Prusiech ma się rząd zajmować głównie projektami dla *sejmu*, którego zebrania spodziewają się w drugim tygodniu stycznia. *Zeidler Korr.* dodaje jednak, że mylą się ci, którzy oczekują, iż prócz projektów, jakich wymaga rutyna sejmowa, przedłoży jeszcze rząd królewski izbie jakiegokolwiek nadzwyczajne propozycye.

We Francyi sprawił znany *proces trzynastu* nadzwyczajne wrażenie, a skutek jego — jak zapewnia *Allg. Ztg.* — był taki, że rząd niemyśli już wcale o tem, by skrócić lub przytłumić debatę adresową w ciele prawodawczem. Uchwalono nieuniknąć dyskusyi, lecz w ciągu debaty nad adresem i budżetem wyjaśniać wszystkie główne kwestye polityki wewnętrznej i zagranicznej. W kołach opozycyjnych słychać, że p. Jules Favre, który na chwilę zdawał się być zmęczonym i znudzonym, postanowił wystąpić znowu jako główny mówca opozycyi radykalnej. Obok tego utrzymuje się pogłoska, że wkrótce nastąpią rozmaite reformy liberalne.

W *senacie piemontkim* toczą się ciągle jeszcze debaty nad *konwencyą*. Na posiedzeniu z 5go mówił minister spraw wewnętrznych, że skutkiem konwencyi ustanie obca interwencya, a Włochy mają interes w tem, by odierać wszelką obcą agresyę, któraby chciała pomagać świeckiej władzy Papieża. Jeźliby zaś wybuchło jakiegokolwiek zaburzenie na terytoryum papieżkiem, nieobowiązuje się Włochy przytłumić go, przyjmując na siebie tylko ten obowiązek, że ani sami nie będą, ani pozwolą innym atakować Papieża. — Jest to zaprawdę bardzo jasne rozumowanie: Włochy nie pozwolą nikomu ani bronić ani zaczepiać Papieża, ale nie będą sprzeciwiały się temu wcale, jeśli władzę jego obali domowy nieprzyjaciel!

Na posiedzeniu z 6. b. m. popierał generał *Cialdini* przeniesienie stolicy powodami strategicznymi. Mówi on, że transakcya między Włochami i Austryą jest niepodobną, i że przejścia przez Apeniny są prawdziwemi Termopyłami. Mowy Cialdiniego przyjęto z oklaskami. *Pallavicino* zbijał konwencyę; chce on, ażeby pójść do Rzymu i prowadzić wojnę dla Wenecyi. Hrabia *Revel* gani konwencyę z innych powodów i sądzi, że niezawisłość świeckiej władzy Papieża jest potrzebną. *Lamarmora* pochwalał uwagi Cialdiniego.

Z *Genuy* dowiaduje się *Jener. Kor.*, że *tajne zbory przywódców partji rewolucyjnej* odbywają się tam ciągle, i komunikacya z równomyślącymi na *wybrzeżu Lewanty*, jako też w *Parmie* i w *Modenie* jest bardzo zwawa. Wielu wychodźców weneckich udało się z Turynu do Genuy, gdzie otrzymują zapomogę pieniężną od centralnego komitetu partji rewolucyjnej. Pan *Tecchio* zadaje sobie wiele pracy, by rozdarły wewnętrzna niezgodą komitet wychodźców weneckich zreorganizować, ale usiłowania jego były dotąd prawie bezskuteczne. Stronnicy *Mazziniego* i *Garibaldeg* krzyżują plany p. *Tecchio*, który swoim przyjaciółom przyrzeka rewolucyę tylko w dalekiej przyszłości, gdy przeciwnie czerwoni chcieliby działać natychmiast.

Hiszpańskie dzienniki donoszą, że wydalony z ładu hiszpańskiego na wyspy kanaryjskie *Infant Don Enrique* umknął i że niewiadomo jeszcze, czy udał się do Londynu czy do Paryża. Zdaje się, że chce wydać do narodu manifest i wyłożyć w nim swoje zdania polityczne. *La France* dodaje do tego doniesienia z ironią, że nie ma obawy, by wypadek ten mógł zakłócić politykę Europy.

Z *Stambułu* donoszą *Jener. Kor.*, że Porta uznała za rzecz potrzebną wydać do władz portowych Czarnego morza *surowe instrukcye względem czuwania nad podejrzanymi ruchami okrętów*. Otrzymałszy zawiadomienie, że niepomyślny zamach rewolucyjny w Weneckiem miał być wspierany wyprawą morską, postanowił rząd turecki wypełnić jak najściślej swój obowiązek międzynarodowy. Kilku Polaków i Włochów, którzy przybyli do Stambułu dla przyłączenia się do tej wyprawy, aresztowano w chwili ich odjazdu.

*Między Brazylią i Urugayem wybuchła wojna z powodu mniemanego uciemnienia poddanych brazylijskich przez urzędników republiki. Według wiadomości z południowej Ameryki z 30go z. m. ogłosiła eskadra brazylijska Montevideo w stanie blokady; brazylijska dywizja armii przekroczyła granicę i dotarła aż do Cerrohargo. Stojący na czele powstania przeciw republice generał Flores pojawił się w 3000 ludzi pod miastem Montevideo i groził szturmem, ale odstąpił potem nie przypuściwszy ataku. Zdaje się, że ta wojna przybierze wkrótce groźniejsze jeszcze rozmiary, gdyż i zgromadzenie narodowe w *Paraguay* oświadczyło się już przeciw Brazylii.*

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 7. grudnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Jego ces. Mość przyjmował przedwczoraj prezydenta ministrów Arcyksięcia Rainera, hrabiego Mensdorffa, fml. barona Gablenza, liczną deputację z Węgier, a między innymi także pp. Vesteneck i Schey członków komitetu rządzącego wieczór muzyczny w teatrze opery nadwornej na cele dobroczynne. — Przedwczoraj odbyło się polowanie dworskie w okolicy Korneuburga w którym wzięło udział kilku członków ciała dyplomatycznego. Wczoraj zaś na cześć fml. Gablenza odbyło się wielkie polowanie pod Helitsch, w którym prócz Cesarza wzięło udział kilku Arcyksiążąt, Wielki książę Toskański, książę Modencki, minister policyi p. Meesery, książę Schwarzenberg i inni członkowie wysokiej arystokracji. — Arcyksiążę Wilhelm przybył tu wczoraj z Włoch. — Nauczyciel tańca w akademii Theresianum pan Raabe został mianowany nauczycielem tańca Arcyksięcia następcy tronu i Arcyksiężniczki Giseli.

JEx. minister hr. Mensdorff przeniósł się przedwczoraj na mieszkanie do pałacu ministerstwa spraw zagranicznych. Poseł pruski baron Werther odjechał do Berlina.

Książę Koburgski dawał przedwczoraj obiad na którym znajdowali się Arcyksiążęta i Arcyksiężne.

(*Położenie kamienia węgielnego pod budowę szpitalu fundacji Rudolfa.*) Jen. kor. pisze: Dowiadujemy się, że Jego Ces. Mość raczył przyrzec najmiłośniej, że własną ręką położy kamień węgielny pod nowy szpital dla chorych „fundacji Rudolfa“, którego budowa została już ukończona. Jak wiadomo szpital ten został założony przez Najjaśniejszego Pana na pamiątkę szczęśliwego dla dostojnego domu cesarskiego i dla całej monarchii urodzenia się następcy tronu, jest przeznaczony na 1000 chorych bez różnicy narodowości i religii i ma nosić po wieczne czasy imię „fundacji Rudolfa“. Solenna uroczystość położenia kamienia węgielnego odbędzie się d. 12. b. m. w południe w obecności Najjaśniejszej Pani i Jego ces. wysokości następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa. — Obrzędu poświęcenia dopełni Jego Eminencya Książę Arcybiskup kardynał Rauscher.

(Posiedzenie izby deputowanych z d. 5. i 6. grudnia.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 5. grudnia zajęli miejsca na ławicy ministerjalnej Ich Exc. pp. *Schmerling, Meesery, Lasser, Hein, Burger, Frank*, naczelnik sekcyny *Kalchberg*.

Po złożeniu ślubowania przez hr. Bondę, deputowanego z Dalmacji, odczytano pismo deputowanych czeskich *Trojana, Krala, Szichy, Kronskiego, Szlechty, Swestki, Kratochwila i Fabera*, w którym ciż deputowani w ten sam sposób jak deputowani czescy, na drugiej kadencji rady państwa, nieobecność swoją motywami politycznymi usprawiedliwić usiłują. Prezes tego jest zdania, iż takowa deklaracja tylko za złożenie mandatu uważana być może. Po krótkim przemówieniu się dep. *Czupra*, izba oświadcza się za zdaniem swego prezesa.

Dep. *Smolka* usprawiedliwił nieobecność swoją chorobą. Izba udzieliła mu urlop nieograniczony.

Z porządku dziennego izba przystąpiła do dalszych rozpraw nad adresem, a mianowicie nad ustępami 14—17 odnoszącymi się do położenia finansowego.

Referent komisji adresowej, dep. *Giskra*, zwraca uwagę, iż niedobór ciągle trwa, że ciężar podatków staje się coraz bardziej nieznośny, że mnożą się egzekucye skarbowe, że kredyt monarchii się osłabił. Mowca podnosi potrzebę zredukowania wydatków na wojsko i sądzi, iż w budżecie potrzeba ta nie jest dostatecznie uwzględniona. W końcu referent nadmienia, iż uproszczenie administracji nader jest pożądane.

Dep. *Heimann* tego jest zdania, iż adres powinien być większy położyc nacisk na kwestyę administracyjną. Zdaniem mowcy nie tyle wydatki na wojsko, ile raczej kosztowna administracja przyczyniła się do pomnożenia długu państwa. Od roku 1848 wydatki na wojsko podniosły się tylko o 1½ razu, administracja zaś cywilna dziś 3 razy tyle kosztuje co dawniej. Już wzmocniona rada państwa w roku 1860 zwróciła na to uwagę. Administracja jest absolutna, pod czas gdy prawodawstwo jest konstytucyjne. W końcu mowca wnosi poprawkę ażeby w ustępie 17tym w miejsce słów: „uproszczenie administracji jest potrzebne“ zamieszczono słowa: „uproszczenie administracji jest konieczne“. Poprawka ta jednak nie znalazła poparcia.

Dep. *Herbst* twierdzi, iż przyczyną złego jest to, iż są formy konstytucyjne, lecz nie masz ducha konstytucyjnego. Mówiąc o polityce, mowca tego jest zdania, iż polityka która dba tylko o trudności dzisiejszego dnia, nie będzie się mogła obejść bez zbrojnego pokoju, bo nie wie co jutro stać się może. Następnie mowca usi-

łuje wykazać, iż deficyt na rok 1865 wynosi nie 12 milionów, jak to zrzeczne ustawienie liczb wywodzi, lecz właściwie 78 milionów. Wprawdzie pewna doktryna ekonomiczno-polityczna twierdzi, iż wpływy państwa stosować się powinny do rozchodów, lecz gdyby doktryna ta nawet była prawdziwa, to ma ona swoje granice, granicę możliwości, a ta już przekroczona została.

Po zakończeniu obrad zabrali jeszcze głos p. minister skarbu i p. minister wojny. Pierwszy wykazał, iż we wszystkich gałęziach administracji publicznej znaczne oszczędności zaprowadzone zostały i wystąpił następnie przeciwko twierdzeniu jakoby kredyt państwa osłabiony być miał. Jeżeli operacye finansowe w roku bieżącym z trudnością tylko przeprowadzić się dały, to przyczyną tego była kryzys pieniężna w całej Europie ciągle trwająca. Na zarzut jakoby niedobór wyższy być miał niż w budżecie jest wykazany, p. minister oświadczył, iż budżet ułożony był w formie budżetów lat poprzedzających. W końcu p. minister wyraził nadzieję, iż reforma podatków w ciągu dalszych posiedzeń izby rozbiegana i przyjęta będzie, dodając, iż rząd sam poczuwa się do zaprowadzenia największej oszczędności, i takową wszędzie przeprowadza nie czekając na wezwanie izby.

P. minister wojny tłumaczy, iż pomnożona liczba batalionów jest wynikiem organizacji, jest skutkiem przejścia z trzech szeregów do dwóch szeregów, jeżeli zaś liczba kadrów się powiększyła, to liczba wojska się nie zmieniła. Następnie p. minister oświadcza, iż z wszelką otwartością i szczerością stanie przed wydziałem izby w obronie obecnego statutu pokojowego armii. Zwraca zaś na to uwagę, iż nie może być pożądanem, żebyśmy słabą stroną naszą całemu światu głosili. P. minister zakończył mowę swą, zapewnieniem, iż armia odplaci ofiary na nią łożone w chwili niebezpieczeństwa, stawając w obronie całości monarchii.

Poczem ustęp 17. adresu, również jak ustęp 18. po kilku uwagach referenta przyjęte zostały, posiedzenie zaś do dnia jutejszego odroczone.

Po odczytaniu exhibitów p. minister marynarki w zabranym głosie odpowiedział na interpelację względem wysłania ochotników meksykańskich na statku „Bolivian.“ Statki do przewozu ochotników tych przeznaczone zlustrowane były poprzednio przez komisję złożoną z oficera marynarki austriackiej, z inżyniera cesarskiego i z komisarza francuzkiego, i uznane były jako zdadne do przewozu i jako mające należytą objętość, według regulaminów francuzkich i angielskich. Co zaś dotyczy statku „Bolivian“ komisya uznała, iż statek ten 1100 do 1150 ludzi pomieścić może, przesłano zaś na nim 1120 ludzi. Zarzut jakoby statek ten miał być nadmiar przepełniony nie ma więc żadnej podstawy.

Następnie p. minister skarbu złożył projekt do prawa, według którego bonifikacya przy wywozie cukru krajowego wyrobu za granicę podniesiona być ma o 75 c. od cetnara cukru surowego, a o 92 c. od cetnara cukru rafinowanego. Wyłożywszy przykry stan przemysłu przy wywozie cukru, p. minister wnosi, ażeby projekt ten z pominięciem regulaminu jak najspieszniej pod obrady wzięty być mógł.

Prezes izby oświadczył, iż przedmiot ten zamieścić poleci na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Z porządku dziennego izba przechodzi do dalszych rozpraw nad adresem, a mianowicie do ustępu 19. orzekającego, iż zbadanie rachunków z roku 1862 nabierze znaczenia jedynie przez prawo o odpowiedzialności ministrów.

Po przemówieniu się dep. *Demel* i *Obert* ustęp 19. znaczną większością przyjęty został.

Ustęp 20. mówi o smutnym stanie przemysłu.

Dep. *Winterstein* przemawia za potrzebą nominacji ministra handlu, i twierdzi, iż Austria w obecnym swem odosobieniu pod względem handlowym jedynie własny swój interes na celu mieć i jedynie na producentów i własnych swych konsumentów baczyć powinna. Mowca przemawia przeciwko ustępowi dlatego, iż takowy na czele adresu zamieszczony być powinien jako traktujący o sprawie dla Austrii najważniejszej.

Dep. *Skene* i *Riese Stallburg*, mówią o smutnym stanie przemysłu i potrzebie wielu praw dla podniesienia rolnictwa. Pierwszy składa na rząd całą odpowiedzialność za smutne położenie przemysłu krajowego.

P. naczelnik sekcyny *Kalchberg* w zabranym głosie wykazał iż rząd wszystko czyni co tylko jest w jego możliwości, dla podniesienia przemysłu, lecz i przemysł sam a raczej przemysłowcy starania dokładać muszą, ażeby stanęli na odpowiednim stanowisku. Po niedojściu do skutku negocyacji z Prusami, Austria powinna zaprowadzić taryfę cłową jedynie swojemu interesowi odpowiednią, która wspólnie z radą państwa ustanowiona będzie. W końcu p. minister oświadcza, iż rząd nie wchodzi w żadne negocyacje handlowe z Anglią lub Francją, dodając, iż system handlowy jakiego Austriya trzymać się w przyszłości powinna, jest systemem umiarkowanej protekcyi.

Po krótkiej przemowie referenta ustępy 20. i 21. przyjęte zostały. Również przyjęte bez rozpraw ustępy 22—24.

Ustęp 25. odnosi się do rewizyi konkordatu. Referent dep. *Giskra* oświadczył, iż komisya adresowa uznała, iż reforma konkordatu jest konieczna.

Dep. *Mühlfeld* wnosi, ażeby słowa „na drodze negocyacji ze stolicą rzymską“ i słowo „prawnie“ wykreślone zostały.

Dep. *S. Schneider* przemawia za adresem. Dep. *Greuter* zwraca uwagę, iż przemawia się do Cesarza, który nosi przydomek apostołskiego. Dla kogo religia nie jest najwyższym dobrem, dla tego jest niczem.

Dep. *Giskra* tego jest zdania, iż państwo orzec może, iż konkordat jest nieważny. W imieniu wydziału adresowego oświadcza się za poprawką Mühlfelda.

Przy głosowaniu ustęp 25. z poprawką Mühlfelda znaczną większością głosów przyjęty został. Ustęp 26sty przyjęto bez rozprawy.

Po ukończeniu rozpraw nad adresem referent dep. *Giskra* wnosi, ażeby adres zaraz po raz trzeci odczytany został, poczem adres cały znaczną większością głosów przyjęto. Wniosek referenta ażeby adres Jego Cesarskiej Mości na piśmie doręczony został przyjęto, po czym posiedzenie izby zamknięte i do dnia jutrzejszego odroczone zostało.

Francya.

Paryż. 3. grudnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Do *Jener. Kor.* piszą: Cesarz miał ostatnimi dniami znowu kilka ataków swojego cierpienia newralgicznego, co jednak nieprzeszkodziło mu wczoraj odwiedzić w Paryżu swojego szefa gabinetowego, leżącego na łożu śmiertelnym. Dziś miał się eokolwiek polepszyć stan zdrowia pana Mocquarda.

Pan Drouyn de L'Huys powrócił wielce zachwycony z Compiègne. Rozmaite okoliczności przyczyniły się do ustalenia jeszcze raz pozycyi tego ministra, a z nim pozostaną też wszyscy inni członkowie gabinetu na swoich urzędach, i chyba tylko pan Fould może w ciągu sesyi znaleźć się w takim położeniu, że musiałby złożyć swoją tekę. Przy takim stanie rzeczy sądzą, że sesya izby codo swej fizyognomii mało różnić się będzie od ostatniej: — to samo ministerstwo, to sama polityka na zewnątrz i wewnątrz, ta sama większość i ta sama opozycja.

Opowiadanie francuzkich i belgijskich dzienników o *zajściu*, jakie miało nastąpić w pewnym salonie tutejszym między postaciami Austrii i Prus, *jest całkowicie zmyślone*. Książę Metternich nie widział się z hrabią Goltzem od czasu wizyty, którą mu oddał po powrocie z Wiednia, a łatwo pojąć, że przy tej sposobności nie mogło nastąpić to zajście.

Układy między rządem turyńskim i domem Rothschilda względem zakupienia włoskich kolei państwa zostały nanowo przerwane. Jako następcę pana Daytona w godności reprezentanta dyplomatycznego Stanów zjednoczonych przy dworze francuzkim wymieniają Henryka Raymonda, właściciela dziennika *New-York-Times*.

Włochy.

Turyń. 2. grudnia. (*Okólnik ministerstwa spraw wewnętrznych.*) Wiadomo, że agitacye stronnictwa ruchu spowodowały rząd włoski do postępowania więcej jak dotąd energicznego, mianowicie co się tycze mityngów urządzanych w rozmaitych miastach przez przywódców stronnictwa czerwonych, w formie demonstracyi nieprzyjaznych rządowi. Wiadomo także, że minister spraw wewnętrznych wydał okólnik do prefektów, zalecając im największą baczność na te zgromadzenia ludu. Ważniejsze ustępy tego okólnika są następujące: Dopóki mityngi urządzane w ostatnich czasach w rozmaitych miastach zajmowały się tylko zbieraniem funduszy na wsparcie rannych z powstania friaulskiego, ministeryum szanując prawo stowarzyszeń nie tamowało tych manifestacyi uczucia ludzkości. Ale fakta następne, a mianowicie nadzwyczajna agitacya między stronnictwami skrajnemi, tudzież pojmanie uzbrojonej bandy, która miała zamiar przekroczyć granicę, przekonały rząd, że zgromadzenia te mają głównie na celu podburzać zapaloną młodzież, zbierać broń i fundusze na powstanie w Wenecyi, i tym sposobem kompromitują rząd w jego stosunkach międzynarodowych. Z tego powodu rząd uznał za stosowne zabronić odprawianie mityngów tam, gdzieby zyczliwe rady władz miejscowych okazały się bezskuteczne. Powodem tego jest największe niebezpieczeństwo, którego rząd chce bądź co bądź uniknąć. Jeżeliby więc programy tych mityngów lub mowy na nich wygłaszane przekraczały granice legalności przez podburzanie lub wyzywanie, zgromadzenia takie mają być natychmiast rozwiązane. Obrady i wnioski mityngów prowadzące do jawnego naruszenia praw międzynarodowych i ustaw państwa również nie mogą być cierpiane. Chciej więc panie prefekcie udzielić w tym duchu stosowne instrukcyje swoim organom urzędowym, i wykonanie tychże podejść pod postanowienia ustawy o bezpieczeństwie publicznem oddział XI., tudzież artykuły 174, 175, 469 i 471 ustawy karnej. *Turyń*, 26. listopada 1864. Minister spraw wewnętrznych *G. Lanza*.

Kronika.

(Wykaz aresztowanych.) W listopadzie b. r. organa c. k. dyrekcji policyi we Lwowie aresztowały 809 osób. Z tych oddano sądom 147 osób, policya jako sąd ukarała 45 osób, a według przepisów policyjnych 617 osób, szubpasem odesłała 110 osób. — 19 ulicznie umieszczono w szpitalu.

(Zaraza na bydło) w lwowskim okręgu administracyjnym w pierwszej połowie listopada, wygasła według wykazów urzędowych w 31 miejscach, z których przypada 3 na obwód samborski, po 5 na tarnopolski, sаноcki i czortkowski, 3 na stryjski, 2 na zloczowski, po 1 na zółkiewski i lwowski;

wybuchła zaś na nowo w 7 miejscach, a to w Smolance i Smykowcach w obwodzie Tarnopolskim, w Brigidau w Samborskim, w Browarach i Mielnicy w Czortkowskim, w Borynicach w Brzeżańskim, i w Iwanowcach w Stryjskim.

Było więc 48 miejsc dotkniętych zarazą na bydło, a mianowicie 9 w Zółkiewskim, po 7 w Czortkowskim i Stryjskim, po 5 w Tarnopolskim i Samborskim, po 4 w Lwowskim, 3 w Brzeżańskim, po 2 w Sanockim, Przemyskim i Kolomyjskim, po 1 w Zloczowskim i Stanisławowskim obwodzie, w których na 21.765 sztuk bydła w 842 oborach, zachorowało 3438 sz., wyzdrowiało 526 sz., odeszło 2481 sz., dano na rzeź 321 sz. bydła chorego i 270 sz. podejrzanego o zarazę, a w 18 miejscach jest jeszcze 110 sz. bydła dotkniętego zarazą.

(Nieszczęsne wypadki.) Dnia 13. z. m. bawily się pozostawione bez dozoru dwoje dzieci włościanina Piotra U. w Rakowcu w obwodzie lwowskim siarnikami i podpaliły len złożony do suszenia na piecu. Ogień wprawdzie został przytłumiony, ale dzieci poparzyły się tak mocno, że młodszy chłopak umarł tego samego dnia jeszcze, a starsza dziewczyna zaledwie wyszła z niebezpieczeństwa.

Na dniu tego b. m. wiózł włościanin Zozonty Mynio z Wujskiego w obwodzie sаноckim drzewo z lasu. Przy zjeżdżaniu ze stromego wzgórza przewróciła się na niego furą z całym ładunkiem drzewa i uduśliła go.

Dnia 2. b. m. udał się 15letni chłopak Olexa Dunas z Małkowie w obwodzie lwowskim na staw lubieński dla ścinania trzciny. Łód jednak był jeszcze zanadto cienki, załamał się więc pod nim, i chłopak utonął.

(Procesy o zradę główną w Krakowie.) Do „*Frmdbl.*“ piszą z Krakowa pod dn. 4. b. m.: Przed niejakim czasem skończono tu dwa wielkie procesy o zradę główną. Główną osobą w pierwszym był rewolucyjny naczelnik miasta Krakowa i organizator (przeznaczonej do zrewolucjonowania kraju) straży narodowej, dwudziestoletni student *Szczepański*; tenże został skazany na 18 lat ciężkiego więzienia, dwaj jego towarzysze (za współdziałanie w zbrodni głównej) *Kubala* i *Myszczanski*, każdy na 5 lat ciężkiego więzienia, trzeci (*Bałucki*) uwolniony z braku dowodów, czwarty (*Truskowski*) uznany za niewinnego. W drugim podobnym procesie skazani zostali: rewolucyjny komisarz policyi miasta Krakowa *Trzaskowski*, ukończony technik, na 12 lat ciężkiego więzienia, *Berthet recte Smoliński*, (za którym ujmowało się nawet poselstwo francuzkie) na 6 lat ciężkiego więzienia, *Maciejowski* na 5 lat, baron *Domherr* za zaburzenie spokoju publicznej, na 1 miesiąc więzienia. Za podobną zbrodnię i na taką karę skazany został także niejaki *Baum*, który jak się zdaje miał bardzo burzliwą przeszłość, i ma powody lękać się policyi rosyjskiej. Na podstawie jego zeznań ad generalia musiano zażądać wyjaśnień z Warszawy, z których okazało się, że zeznania były mylne, że osoba nazwiskiem *Baum* jest nieznaną w Warszawie, ale domyślają się w nim innego mocno skompromitowanego zbrodniarza, w skutek czego zażądano nadesłania jego fotografii. Żądaniu temu jednak nie uczyniono zadosyć, ponieważ rzeczony *Baum* nie chce dać się fotografować.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 8go grudnia. Na naszym wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męcz pszenicy (80 H) 2 złr. 95 c.; żyta (76 H) 1 złr. 83 c.; jęczmienia (67 H) 1 złr. 58 c.; owsa (46 H) 1 zł. 1 c.; hreczki 1 złr. 83 c.; prosa 2 zł. 45 c., ziemiaków 1 złr. 53 c.; — cetnar siana 1 złr. 45 c., okotów 60 c., sąg drzewa bukowego 10 zł. 50 c., sosnowego 8 zł. 50 c.

(*Sprostowanie.*) „*Gazeta narodowa*“ przedrukowawszy w onegdajszym numerze swoim, (jak zwykle bez wymienienia źródła), z wtorkowej „*Gazety Lwowskiej*“ dosłownie sprawozdanie o handlu tutejszym w ubiegłym tygodniu, dała temu artykułowi z własnej fantazyi napis: „*Sprawozdanie Izby handlowej.*“ Oświadczamy, że sprawozdania handlowe umieszczane co tydzień w „*Gazecie Lwowskiej*“ nie pochodzą z Izby handlowej i słusznie mogą być nazwane „*sprawozdaniami Gazety Lwowskiej.*“

Ostatnia poczta.

Berlin, 7. grudnia. Miasto jest uroczyście przystrojone, wszystkie domy są ozdobione osobliwie „pod Lipami“. Tłumy ludu ciągną z radośnem uniesieniem naprzeciw wracających wojsk. Przygotowania do iluminacyi są świetne. O godzinie 11. przed południem dosiadł Król konia i lustrował wojska, które witały go nieskończonymi okrzykami radości. Po ukończonej paradzie miał Król przemowę do dekorowanych.

Kopenhaga, 6. grudnia. Na wczorajszym wieczornem Folkstingu odniosło ministerstwo zwycięstwo nad wnioskiem Monrada. Wniosek Hausena względem załatwienia sprawy konstytucyjnej między Królem tylko i radą państwa został odrzucony, a cały projekt przy trzecim odczytaniu przyjęto 58 głosami przeciw 27. W ciągu debaty nadmienił minister finansów, że redukcya armii obejmuje 140 oficerów; w innych branżach nastąpią także znaczne redukcye.

Wejmar, 7. grudnia. *Weim. Ztg.* donosi: Wojska saskie powracać będą z Księstw na Harburg, Hanower, Kasel, Eisenach, Koburg, Lichtenfeld i Hof.

Paryż, 7. grudnia. Cesarski trybunał sądowy zatwierdził w procesie Trzynastu wyrok pierwszej instancyi, skazujący każdego z nich na karę pieniężną w kwocie 500 fr.

Petersburg, 6. grudnia. Ukaz cesarski z 2. b. m. oddaje senatowi do ogłoszenia sankcyonowaną powszechną ustawę

względem organizacji sądownictwa, kodex karny, kodex procedury cywilnej i procedurę kryminalną dla sędziów pokoju.

Nowy York, 26. listopada. Generał Sherman ciągnie w dwóch kolumnach na Augustę. Mason zostało zniszczone. Beauregard oznajmia w proklamacji, że spieszy z pomocą do Georgii.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. grudnia.

Hotel George: PP. Witosławski Wiktor, z Rosji. — Buczkowski Grzeg., z Rozdoła.

Hotel europejski: Dr. Sękowski Alex., z Wojsławia. Hotel Langa: Brunek Fryd., kr. pruski podpor., z Wrocławia.

Dnia 8. grudnia.

Hotel George: PP. Cybulski Hen., z Rosji. — Cybulski Woje. Adam, z Humnisk. — Kisslinger Franc., z Łoziny.

Hotel europejski: Lanckoroński Franc., c. k. rotm., z Łańcuta. — Raczyński Felix, z Winnik.

Hotel Langa: Szczepański Tad., z Czajkowie. Hotel angielski: Czernichowski Franc., z Lisieczyna. — Balta Konst., z Moldawy.

Hotel Mansch: Papara Jan, z Dolnicy.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 7. grudnia.

PP. Jastrzębski Jan, do Rosji. — Br. Resniczek, c. k. fml., do Wiednia. — Lanery Hen., do Prusinowa. — Hoffmann Lud., do Siedlisk. — Wołański Mik., do Pauszówki.

Dnia 8. grudnia.

PP. Wasutyński Tomasz, i Morawski Konst., do Pohorzec. — Hr. Mier Felix, do Radziechowa.

TEATR.

Dziś teatr polski: „We dworku“, obrazek sceniczny w 1 akcie oryg. napisany przez Włodzimierza Wolskiego. Poprzedzi: „Zerwany most“, komedia w 2 aktach oryg. napisana przez Karola Cieszewskiego. Na zakończenie: „Handel na żony“, opera w 1 akcie.

Jutro teatr niemiecki: „Das Fräulein vom Belle-Isle oder Leichtsinn und seine Folgen“, dramat w 5 aktach przez Alexandra Dumas. Siódmy występ gościnny pani Lilli Bulyovski z Drezna, ostatni występ p. Alexandra Dresslera z Rygi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. grudnia.

Table with 6 columns: Para, Barometr w mierze pa'ys. sprwadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. and 8. grudnia.

Kurs lwowski.

Dnia 7. grudnia.

Table with 4 columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięciozłotówka, Galicyj. listy zastawne w a. za 100 zł., Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, 5% Pożyczka narodowa, Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. grudnia.

Table with 2 columns: 5% Metalki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akeye banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Srebro, Dukat pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. grudnia.

Table with 2 columns: i. Dług publiczny (Za 100 zł.), A. Państwa, W austr. wal. po 5%, Zwrotny po 5%, Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%, Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach, Z r. 1851 ser. B. po 5%, Metaliki po 5%, Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%, Przech. do wyl. z r. 1839, Przech. do wyl. z r. 1854, Przech. do wyl. z r. 1860, Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł., Renty Como po 42 lir. aust., Wylos. obl. dawn. długu państ., Przech. do los. obl. dawn. długu państ. z proc. w kraju, Obligacje indemn. po 5% za 100 zł., B. Krajów koronnych, Nizszej Austrii, Wyz. Aust., Saleburg, Czech, Morawii, Szląska, Styryi, Tyrolu.

Table with 2 columns: Kar., Krainy i Wyb., Węgier, Banatu Tem., Krocacji i Sławonii, Galicyi, Siedmiogrodu, Bukowina, Z klauzulą wylos. w r. 1867, Banat Temesz., Lomb. wen. poz. z r. 1859, Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy, Z. Stan oblig. domestykain., Po 3% za 100 zł., Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy, Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., Niż. austr. tow. eskomt. po 500 zł., Półn. kol. po 1000 zł. m. k. 1898., Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 204 40 204 60, Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw., Połud. - półn. - niem. kolei kom. po 200 zł. m. k., Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty, Połud. kolei państw. lomb. wen. i central. włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%), Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw., Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k., ditto H. emis. po 200 zł. m. k., Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k., Kolej Aussig. - Ciapl. po 200 zł. m. k., Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.

Table with 2 columns: Kol. Grac. - Kofl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a., Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k., Lloyd'a w Tryeście po 500 zł. m. k., Mostu łącz. w Peszcie po 500 zł. m. k., Tow. młyn'a par. w Wied. po 500 zł. w. a., Powoz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a., Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a., Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%, Lwowsko-czerniow. kolei po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 25%, a. Listy zastawne., Banku narod. w m. k. przeznaczone do los. po 5%, Banku narod. (na 12 m. 5% narod. przezn. do los. w. a. wania po 5%, Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, Węgier. Towar. ziemskie po 5%, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa., Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k., ditto ditto w sreb. upr. za 100 zł. w. a., Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust., Tow. austr. kol. państwa po 500 fr., Kol. lomb. wen. po 500 fr., Kol. półn. po 100 zł. m. k., Kol. półn. po 100 zł. w. a., Kol. Glogn. po 100 zł. m. k., Tow. żegl. par. na Dun. za 100 zł. m. k., Lloyd'a za 100 zł., Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł., Połud. półn. kolei kom. po 5% za 100 zł.

Table with 2 columns: Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł., G. Losy., Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. żegl. par. na Dun. po 100 zł. m. k., Poż. Trye. po 100 zł. m. k., Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a., Esterhazego po 40 zł. m. k., Salma " 40 " " , Palliego " 40 " " , Clarego " 40 " " , St. Genois " 40 " " , Windischgrätz'a 20 zł. " , Walgataina 20 " , Keglevicza 10 " , Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa " , Weksle. (Na 3 miesiące.) Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Wrocław za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p. n., Genua za 100 lir. piem., Hamburg za 100 M. B., Lipsk za 100 tal., Liwurna za 100 lir. toskań., Londyn za 10 ft. szt., Lugdun za 100 fr., Medyolaa za 100 lir. wł., Marsylia za 100 fr., Paryż za 100 fr., Praga za 100 zł. w. a., Tryest za 100 zł. w. a., Wenecya za 100 zł. w. a., (31 dni po okazaniu.) Bukareszt za 100 piast. woł., Konstantynopol za 100 piast. tur., Kurs złota., Dukaty ces. men., ditto pełnej wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.